

saadan Stikkelse, at den fandtes uantagelig ikke alene af Regjeringen, men ogsaa af det andet Thing, idet de Herrer ikke vilde opgive de bestemte Punkter, som de fandt skulde afgjøres paa den Finantslov, efter at denne havde været i Fællesudvalg, og Sagen var gaaet sin lovbefalede Gang igjennem begge Thing; de fastholdt Optagelsen paa Finantsloven af disse Punkter, hvorom de maatte vide, at ensartet Vedtagelse fra begge Things Side paa disse Punkter var en Umulighed. Regjeringen kunde da ikke undlade, efterat Rigsdagen var kommen hjem, at udstede en provisorisk Finantslov, hvis Indhold kun var, hvad begge Thing vare blevne enige om, altsaa med Undtagelse af de 5 af Folkethinget vedtagne Punkter, en provisorisk Finantslov, hvis Indhold — jeg taler ikke om Formen — fandt sin Betræftelse den 8de November. Derfor de Herrer havde Ret i den Stilling, de indtog til Finantslovsforslaget i Rigsdagssamlingen 1876—77, hvorfor fortsatte de da ikke det følgende Aar med at fastholde de samme Punkter paa det følgende Aars Finantslovsforslag? Det gjorde de Herrer ikke; de opgav alle disse Punkter paa det følgende Aars Finantslovsforslag og lod dem falde bort, og de, der senere førte Ordet her i Thinget overfor Spørgsmaalet om Finantslovens Forhandling, sagde, at de gik bort derfra, fordi de vilde tilbageerobre Finantsloven for Folkethinget, og saa gav man i en Række af Aar Finantslove, som Regjeringen og det andet Thing kunde bruge. Ret, de Herrer have ikke Ret til at kaste hele Skylden for den 12te April 1877 over paa Regjeringen eller os, der staa paa den anden Side; de vare selv den angribende Part, de reiste den Bevægelse, som gav Anledning til, at der ikke kunde finde samstemmende Beslutning Sted om Finantsloven, hvilket førte til, at den provisoriske Finantslov kom, og naar de Herrer ikke have draget Rigsretten frem til at dømme i denne Sag, er det min Opfattelse, at de have havt en Pølse af, at de, som man saa ofte hører sagt i disse Dage, ikke havde ren Halm i Støvlerne overfor de Spørgsmaal, der den Gang forelaa.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) gav sig i et længere Foredrag af med at fortolke Grundloven. Jeg skal ikke følge ham i hans Bestræbelser i den Henseende. Naar han vil tale om, hvad Grundloven har tænkt sig, og fra sit ensidige Standpunkt og den Opfattelse, han gjør gjældende, vil udtale sig om, hvad der er lovligt eller ulovligt i Henhold til Grundloven, kunne vi Andre selvfølgelig

med stor Lethed tale endnu længere om, at det Standpunkt, som frembyder sig, set fra hans Side, staar i Strid med Grundlovens Indhold og med, hvad vi maa mene, at Grundloven har tænkt sig. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved, hvorimod jeg skal gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm), som i Slutningen af sit Foredrag talte om Arbejderne. Jeg erkjender om det ærede Medlem, at han staar som Arbejdernes Repræsentant her i Thinget. Jeg har tidligere tilladt mig i denne Sal at udtale en Beklagelse over, at den politiske Retning, hvortil han hører, den Gang ikke var repræsenteret her. Jeg anser det for hele den politiske Stilling her i Landet for at være en stor Fordel, at det talrige Parti, til hvilket han og det ærede Medlem, til hvem han siglede i sit Foredrag, høre, nu er repræsenteret her i Thinget. Det ærede Medlem talte om dette, at Sagerne visnede og ikke kom til Afgjørelse, og kan kastede Skylden derfor paa Regjeringen, men han sagde i sit Foredrag, at Arbejderne sad ikke lunt inden Døre, de trængte til, at vi fik Reformer, at der blev gjort Fremskridt, og at der i det bestaaende Samfund blev foretaget saadanne Ting, som kunde skaffe Arbejderne en bedre Stilling. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem er paa rette Veie til at opnaa dette ved at yde sin Stemme til at faae Sagerne slaaede ihjel her i Thinget. Jeg tror, at det vilde være den rette Veie, at vi tog Sagerne til Behandling og lod det komme til Klarhed, hvorvidt det var muligt for os at komme til Enighed om dem eller ikke, og i alt Fald, hvis det viste sig umuligt at komme til Enighed, lod det komme klart frem, hvorom vi vare uenige, og lod det blive kundbart, hvilke Mangler der hæftede ved Regjeringens Lovforslag. Tager jeg eksempelvis Lovforslaget om Alderdomsforsørgelse, som man lod ligge ifjor, og som vel atter i Aar skal være Gjenstand for den samme Behandling, kjende vi jo meget vel fra Valgkampen, hvorledes der er reist Klager over Enkeltheder i dette Lovforslag, ja endogsaa, hvorledes Medlemmer af Venstre her i Thinget omkring i Landet have anklaget Regjeringen, fordi den har indsat Bestemmelser i Lovforslaget, som det samme Flertal havde anbefalet til Optagelse deri. Naa, det tager man nu en Gang ikke saa nøie, men lad det saa blive klart, hvem der har Skyld for Feilene i Lovforslaget. Naar man nu slaar Sagerne ihjel, naar man lægger dem hen, veed man ikke, naar det Tidspunkt kommer, da de skulle forhandles, hvilke Mangler der kaae ved Lovforslagene, og kan ikke gjøre Strid